

Nog är det synd och skam att man ska riva det vackra gamla huset! N G Hill har hittat en meningsfrände i fru Signe Lugne, Stommen.

1700-talsgård bränns ner

Protester i Gunnarskog

En strid har blossat upp i Gunnarskog om den gamla 1700-talsgården "Hörnet". Man har delat upp sig i två läger.

Kulturivrarna tycker att gården ska bevaras till varje

pris, medan det andra lägret vill att "rucklet" försvinner och ger plats för ett nytt hyreshus.

Fram för en levande landsbygd lyder stridsropet från de senare, som möts av de andras

kamprop - Bevara arvet till kommande generationer!

Men nu bokstavligen "brinner det i knutarna." På tisdag ska "Hörnet" bli försöksobjekt för en brandkårsövning.

Se artikel sid. 3

Strid i Gunnarskog om 1700-talsgård

NÄSTA VECKA SKA DEN BRÄNNAS

— Låt dem inte bränna ned den gamla fina 1700-talsgården!

— Bränn rucklet och bygg bostäder i stället! Då får vi stopp på flykten från landsbygden.

Det har blossat upp en strid i Gunnarskog om den gamla gården "Hörnet", som ska brännas i nästa vecka. På den ena sidan står kulturivrarna, som anser att den kulturhistoriskt intressanta gården bör bevaras. På andra sidan står bostadslösa ortsbor, som vill att "rucklet" ska ge plats för hyresbostäder.

Gården ligger på en höjd cirka 200 meter från Gunnarskogsvägen vid kurvan mitt i Stommen. En liten väg kantad med syrenhäck och lönnar leder upp mot den vita byggnaden och lillstugan. Fotspår i den djupa snön skvallrar om den senaste tidens besökare på gården. Nyckeln sitter kvar vid köksingången och stora entrén saknar dörr och dörrfoder. Den gamla 1700-talsgården ger ett beklämmande intryck, så här på närmare håll.

Någon har knackat bort putsen vid fönstren. Inne i byggnaden vittnar golv och väggar om att här har undersökningen varit lika grundlig - tapetet och takbeklädnad hänger löst. Men ändå ger den gamla byggnaden ett rejält intryck, även inomhus. De gamla kakelugnarna är oskadda liksom en murad "norsk" spis och den låga takhöjden i nedervåningen förhöjer intrycket av sent 1700-tal.

— Det är för sorgligt att denna kulturhistoriskt intressanta gamla gård ska bli lägnas rov nästa vecka, säger folkskollärare N G Hill upprört. Han är en av bygdens mest stridbara försvarare av gamla arvet.

SNICKARGLADJE

Se bara på det fantastiskt dekorativa listverket! Unikt för Värmland! Han kan berättat att gården är byggd under senare delen av 1700-talet och påbyggd ytterligare en våning runt 1840 av en byggmästare Högberg. Denne lyckades göra detta med en så varsam hand att endast de olika storlekarna mellan fön-

stren i övre och nedre våningen vittnar om tillbyggnaden.

Så sent som för sex år sedan var huset bebott av ett äldre par och en gång i sitt förflutna har det varit diversehandel!

— Vi måste vara rädda om det lilla som finns kvar, fortsätter Hill med hetta. Alltför ofta rivs det gamla i hastigt mod i stället för att man dröjer och tänker efter. Vad ska våra efterkommande säga om vår generations skövling.

Den går att restaurera, anser Hill, som har erfarenhet från restaurationen av den egna gården. Taket är intakt, vilket är det viktigaste och kärnvirket är inte skadat. Kondensen, som bildats mellan putsen och kärnvirket har inte trängt långt in, det går knappt att slå in en spik i det hårda träet.

KULTURNÄMNDEN FÖR RESTAURERING

Aven kulturnämnden, som tillfrågades i somras, har tyckt att gården vore värd att få stå kvar. Svårigheterna att hitta en lämplig köpare bedömde man dock som ganska stora.

På fastighetskontoret bedömer man kostnaderna för restaureringen som alltför stora.

— Vi har gjort en grundlig undersökning och finner det inte ekonomiskt försvarbart att rusta upp den gamla gården. Förfallet har gått för långt. Väggar och tak är alltför illa åtgånget och skulle sluka en enorm massa pengar att reparera.

RÄDDA VAD SOM RÄDDAS KAN!

Hembygdsföreningens ordförande Johan Olsson tycker att det är sorgligt att folkopinionen har vaknat först nu, när dagen för gårdens totala förintelse är så nära förestående.

— Det här skulle folk ha tänkt på tidigare, säger han. Det är ingen som har kommit till mig och bett föreningen agera!

Men hembygdsföreningen har försökt rädda vad som räddas kan. Fem vackra gamla dörrar, en gjuten kamin, snickerier och de breda bräderna från salsgolvet i övervåningen ligger prydligt förvarade i föreningens förråd. Dessa sätter vi gärna tillbaka om gården får stå kvar, lovar Johan Olsson!

Aven lillstugan har skänkts till hembygdsföreningen och ska troligen få sin framtida plats vid hembygdgården.

BYGGA NYTT

Ortsbefolkningen är uppdelad i två läger, och hittills är det den som, är emot gårdens bevarande som agerat mest

Fröken Elsa Olsson var med och tog initiativet för en lista, där 28 ortsbor skrev under att de var i strängt behov av lägenhet.

— Det är absolut nödvändigt att något görs nu, innan alla flyttar från Gunnarskog, säger hon. Alla talar så vackert om en levande landsbygd, men vad görs? Det är så många, som inte vill något hellre än bo kvar i hembygden och då vore "Hörnets" tomt

ARVIKA NYHETER

Onsdagen den 14 Februari 1979

idealiskt. Särskilt för de gamla skulle det centrala läget betyda mycket och man får verkligen leta efter en vackrare utsikt!

På fastighetskontoret säger man sig inte ha någon plan utarbetad för det aktuella området än. Däremot planerar man att eventuellt dra en väg över området!

Hill tar sig en titt på virket, som man har knackat fram ur putsen över 1700-talsväggarna.